

Mit italienske BRYLLUP

*Følelser, kærlighed og smukke øjeblikke, hvor tiden står stille...
Romantik er måske ikke lige noget, man sætter ord på. Hvis man er
mand. Men Filip Lauritzen tør godt. Her fortæller han om den ul-
timativt mest romantiske dag i sit liv – den dag, han sagde ”si” til
sin elskede eneste ene på en italiensk vingård i det smukke Toscana.*

AF FILIP LAURITZEN. FOTO: MICHELE RUFFALDI SANTORI.
VIDEO GRAFICA 01 STUDIO - GROSSETO OG ISTOCK.

Under den toscanske sol med duften fra olivenlunden, omgivet af årstidens blomster og de dejligste mennesker står jeg. Verdens lykkeligste og ugifte mand. I hvert fald et par minutter endnu. For bag mig står den italienske borgmester klar med protokollen, og foran mig kommer den smukkeste kvinde svævende ned ad trappen, der går fra den gamle italienske vingård og ned til det store patio, omgivet af cypresser, romerske søjler og springvand.

Her står jeg og mærker kærlighedsklumpen i halsen. Om et par minutter er jeg ikke længere ugift. Men jeg er stadig verdens lykkeligste mand!

Og hvorfor lige her? En gammel middelaldergård langt, langt ude i den toscanske vildmark. En gård, der dukker op efter mange kilometers grusvej, efter at GPS'en for længst har givet op. 2000 kilometer fra vores lille toværelses på Østerbro, og hvor den eneste Runaway Bride-rute er på æselryg af de gamle pilgrimsstier, der alle fører til Rom.

Hvorfor lige her?

Måske fordi det er svaret på min kærestes

drømmebryllup. Og det i disse minutter går op for mig, at det også er svaret på mit. Vi mænd er ellers temmelig lavpraktiske, når det kommer til at arrangere vores eget bryllup. Så længe der er nok sprut og bas, så må det være godt nok. Men lige her midt i den toscanske natur, klokken kvart over fire den 8. september, går det op for mig, at det hele føles rigtigt – og dødhamrende romantisk.

De 25 grader, æslet, der står parkeret i fri-gear ude på marken, og den lille, italienske borgmester, der er klædt i sit fineste puds med det italienske flag hen over maven. En så romantisk kombination af en kulisse fås bare ikke Danmark.

Forelsket på Tenerife

Og så er det alt og mere til, end hvad vi havde turdet håbe på, da planlægningen startede den 18. december 2011. Den dag, hvor jeg lokkede min kæreste tilbage til det hotel, hvor vi mødtes første gang. Den dag, hvor jeg dulmede nerverne med champagne, mens vi så solen gå i seng i Atlanten. Den dag, hvor jeg fik fremstammet de

fortryllende ord: ”Vil du gifte dig med mig?” – der gudskelov blev returneret med et ”Ja”, mens vi begge med tårer i øjnene kyskede hinanden så inderligt og kærligt, at jeg aldrig vil glemme det kys.

Et kys, der markerede, at det var præcis fem år og fire måneder siden, at jeg mødte min norske skønhed på præcis samme sted en varm aften i august på guideskolen Sunwing Resort, Arguineguin, Gran Canaria.

Derfra gik det stærkt. Vi blev begge uddannede guider for Spies. Arbejdede sammen på Tenerife og i Tyrkiet, mens vi dag for dag blev mere forelskede i hinanden. Godt hjulpet på vej af dejlige stunder på terrassen med spansk rødvin, hvidløgsstegte rejer og senere vandpiberygning og mavedans under den tyrkiske nattehimmel. Hvorfor gifte os i Danmark, når vi var blevet forelsket i udlandet og havde lært at sige ”jeg elsker dig” på spansk (Te amo), tyrkisk (Seni seviyorum) og nu italiensk (Ti amo).

Tilbage på den italienske vingård er det ikke længere nok bare at sige Ti amo.

Denne dag skal jeg også sige ”si” til at dele livet med den kvinde, jeg elsker allerhøjest >>

INTERVIEW

Filip Lauritzen er journalist hos TV2 Lorry.
Carina Cappelen læser sidste semester på cand.merc. human resource management på CBS. Ved siden af studiet arbejder hun som HR-assistent i rederiet TORM A/S.

"Jeg forstår måske ikke helt, hvad jeg siger 'si' til denne sensommerdag i Italien. Men det vigtigste er, at jeg træder ind i min elskedes liv og omvendt"

CORTEVECCHIA

Carina & Filip
←

www.altfordamene.dk

© 2013 ALT FOR DAMERNE 33

*"Man behøver ikke at
være dansk Hollywood-
eller Hotttefrue for at fejre
sit bryllup i Italien. Jeg
er journalist, og min (nu)
kone er studerende"*

*”Lige her midt i den toscanske natur,
klokken kvart over fire den 8. september,
går det op for mig, at det hele føles rigtigt
– og dødhamrende romantisk”*

og allermest af alle mennesker på kloden. Et lille og kort ord, men med stor beslutning. Foran borgmesteren med familie og venner i ryggen må vi gentage "si" igen og igen og igen. Og selvom jeg vil ægteskabet og alt, der følger med, er det ellers ikke så lidt, man forpligter sig til, når man vælger den italienske, borgerlige vielse. På få minutter når vi at sige "si" til en bunke italienske paragraffer. Deriblandt civilkode 143, der kræver forpligtelse for troskab, moral og materiel gensidighed. Og civilkode 144, der forpligter begge parter til at vedligeholde fælles bolig. Og endelig må vi også sige "si" til civilkode 147, der kræver, at vi uddanner vores kommende børn, baseret på vores naturlige evner og kapacitet.

Si-si-si

Under vielsen bliver vores gæster grundigt ledt igennem den italienske, borgerlige vielse, der i bund og grund netop er en lang række paragraffer. Vi siger "si" til det hele med et smil på læben og et glimt i øjet. Måske fordi vi har vores egne ægteskabsløfter. Vi lever livet forlæns og forstår det baglæns, som Kierkegaard prædiker. Og så lever vi ud fra, at tingene skal være i orden, når vi først vælger at lokke familie og venner til Italien. Derfor giver vi hinanden vores bindene og rungende "Si" på dagen, der i de italienske bryllupsbøger vil blive noteret som vores bryllupsdag. Vi kunne også have valgt at ordne det på rådhuset hjemme og bare holde festen og ceremonien i Italien. Eller vi kunne have valgt at invitere en dansk præst med til Italien. Ifølge vores bryllupsarrangør er det meget forskelligt, hvad folk vælger. Men én ting ved vi! Det er svært at finde en protestantisk kirke i Toscana, hvor det ellers vrirler med små, charmerende kirker. Desværre kun katolske kirker, som kun vier ægtefolk, hvis den ene part er katolik, hvilket ingen af os kan prale af. Derfor sidder vi her til en italiensk borgerlig vielse og alle dets civilkoder. Jeg forstår måske ikke helt, hvad jeg siger "si" til denne sensommerdag i Italien. Men det vigtigste

5 x UPS

• **At få** en brudekjole gennem sikkerhedskontrollen i Kastrup Lufthavn svarer til at presse en flødebolle igenem et nøglehul – kjolen overlevede, men min kæreste fik LIDT flossede nerver.

• **To dage** før brylluppet ankom brudepigerne til Rom, men deres kjoler lå i en kuffert et andet sted i Europa, fik vi oplyst af lufthavnspersonalet. Efter lange, intense samtaler med hitte-godskontoret ankom kjolerne til hotellet – to timer før ceremonien.

• **Gæsterne** kom fra forskellige lande med forskellige fly, men alle brugte konsekvent tre timer mere på at finde vores toscanske destination, end hvad gps'en i deres lejebiler havde lovet.

• **Vores gode** ven og dygtige toastmaster skulle uddele stjernekestere, mens vi dansede brudevals. Han fik lidt stress og tændte en håndfuld på en gang – og kom heldigvis ikke til skade i den voldsomme vulkan af ild, det førte med sig.

• **Ud på** natten dansede min *best man* igennem fontænen med mig på ryggen. Desværre trådte han et spids vandør op igennem skoene, og vi væltede ind i den nærmeste hæk. Arret under hans fod er et evigt minde om en fantastisk fest...

er, at jeg træder ind i min elskedes liv og omvendt. Og at denne dag i Italien er vores dag, som skal nydes sammen med vores tres inviterede gæster. En dag, der er pyntet med blomster og balloner, akkompagneret af violin og cello, der spiller Johann Pachelbels "Canon in D" og "A Whole New World" fra "Aladdin" før og efter vielsen til smagen af boblende prosecco.

Alt er arrangeret ned til mindste detalje af

vores norske bryllupsarrangør. Et perfekt, italiensk bryllup, som alle burde opleve!

Nogenlunde sådan lyder opfordringen på den populære restaurantkæde Madklubbens menu, der opfordrer til, at man bestiller alle tre desserter for et lille ekstra beløb. En lignende fristelse sad vi med, da vi skulle vælge imellem et bryllup i Danmark eller Italien! Hvorfor vælge det klaustrofobiske forsamlingshus, når man kan bryde væggene ned til den toscanske natur, mad og vin? Hvorfor spise suppe, steg og is, når man kan vælte sig i råvarer direkte fra nabomarken. Egnens olivenolie, grøntsager fra højlandet og hjemmelavet honning, skinke og ost. Hvorfor drikke importeret vin, når man fra terrassen kan se de druer, vinen er lavet af? Toscana distriktet har hele seks DOCG vine, som er det ypperste, man kan synke inden for italienske vine. En etiket, der samler Italiens bedste vine. Og et kvalitetsstempel, som jeg kun kan bekræfte, da vi efter vielsen og photoshoot lander på terrassen under den toscanske stjernehimmel og får fyldt rødvin i glassene.

Mad og vin smager bare bedst, når det er lokalt. Og det bringer mig videre til det vigtigste spørgsmål, man bør stille sig selv: Hvorfor blive i Danmark, når man for samme pris kan holde sit bryllup i Italien, hvor vejret, maden og naturen bare er smukkere? Man behøver ikke at være dansk Hollywood- eller Holtefrue for at fejre sit bryllup i Italien. Jeg er journalist, og min (nu) kone er studerende. Men da regnestykket på hele gildet endte på det samme som et danske gennemsnitligt bryllup ville koste, var valget mellem Danmark og Italien ikke længere særlig svært.

Vælg en bryllupsarrangør

Når vi senere på aftenen danser brudevals under stjernehimlen, omgivet af vores familie og venner med stjernekestere i hånden, priser vi os lykkelige over, at vi valgte en bryllupsarrangør eller på amerikansk kendt som "the Wedding Planner". Mange har nok set den amerikanske Hollywoodkomedie af »

samme navn med Jennifer Lopez og Matthew McConaughey i hovedrollerne. Jeg er nu ikke som i filmen blevet forelsket i vores bryllupsarrangør i løbet af aftenen. Men jeg er til gengæld dybt forelsket i hendes kæmpe stykke arbejde og hele konceptet Wedding Planner! Det går pludselig op for mig, at jeg ikke et sekund har bekymret mig om blomsterdekorationer, borddækning, mad, vin, taler, tidsplan og personale. Jeg har nydt showet, mens vores dygtige, norske bryllupsarrangør har ordnet alt bag ryggen på os. Og jeg mener virkelig ALT. Med en bryllupsarrangør har vores bryllup været et stort tag-selv-bord fra start til slut. Og selvom vi har fralagt os et hvert ansvar, er det alligevel blevet et personligt og detaljeret bryllup. Måske fordi vores bryllupsarrangør Marianna Iversen og hendes firma Taste of Tuscany's motto er, at de små detaljer gør den store forskel. Eksempelvis har hun printet over hundrede billeder af os og hængt op i træerne, lavet specielt designet velkomstmateriale til alle vores gæster, selv bundet blomster efter vores ønske, valgt menu, vin, kage,

musik, DJ, ALT har hun ordnet i samarbejde med os. De mange mails frem og tilbage har båret frugt. Hun kender vores stil, vores humør, og hvad der for os er det perfekte bryllup.

Mange mange valg

Pludselig har de mange valg været det hele værd. Vi mænd hader ellers valg! Valget mellem, om det skal være den ene eller anden farve blomst. Valget mellem, om vi skal sidde på stole eller hoballer. Om vi skal spise os igennem en trelags eller firelags lagkage. Der er tusind valg, som kan drive os mænd

"Når klokken slår midnat, og vores gæster bryder ud i fællesdans til "Time of my life" fra "Dirty Dancing", så ved jeg, at vi har valgt det hele rigtigt"

DANSKE BRYLLUPPER I ITALIEN

- I 2012 var der i skrivende stund udskrevet over 70 ægteskabstilladelser til danske par, der har ønsket at blive viet i Italien.
 - I 2011 blev der udskrevet omkring 60 ægteskabstilladelser til danske par.
- Dertil kommer de par, der bliver viet i Danmark, og holder ceremonien og festen i Italien. Det tal er af gode grunde ukendt.

"Hvorfor vælge det klaustrofobiske forsamlingshus, når man kan bryde væggene ned til den toscanske natur, mad og vin? Hvorfor spise suppe, steg og is, når man kan vælte sig i råvarer direkte fra nabomarken? ... for samme pris som et dansk bryllup."

til vanvid. Alene valget mellem vingårde, olivengårde, gamle middelalderborge, italienske herregårde, private slotte og smukke villaer gav mig hovedpine. Vores bryllupsarrangør udbyder over 24 forskellige steder – HJÆLP! Når vi mænd hader valg, er det, fordi vi frygter at vælge forkert. Men når klokken slår midnat, og vores gæster bryder ud i fællesdans til "Time of my life" fra "Dirty Dancing", så ved jeg, at vi har valgt det hele rigtigt. Takket være vores bryllupsarrangør, der har fulgt vores ønsker til punkt og prikke. Vi har virkelig mærket, hvordan hun har knoklet dag og nat for at leve op til vores ønsker. Af samme grund arrangerer hun maks. 10-12 bryllupper om året for at kunne leve op til sine kunders behov – og gøre hvert bryllup til noget ganske særligt. Jeg vil til enhver tid råde kommende brudepar til at vælge en bryllupsarrangør, hvis de vil giftes i udlandet. Vi havde hverken kunnet gøre det bedre eller billigere på egen hånd. En god bryllupsarrangør, der kan sproget og har de rigtige forbindelser, er guld værd, når man er på udebane med sit bryllup.

Udebane eller hjemmebane. Det er i princippet ligegyldigt. Alle har en bryllupsdrøm og en mening om, hvordan den ser ud. Toscana, Thy eller Thisted. Der findes flere millioner forskellige måder at blive gift på, og man vælger helt selv. Men alle de tusind millioner måder har én ting tilfælles! Nemlig nogle få, afgørende minutter.

De smukkeste minutter

De minutter, hvor tiden står stille, omgivelserne smelter sammen, og man hører kun sit eget åndedrag. De minutter, hvor bruden dukker op og stråler, så man slet ikke forstår, hvor heldig og lykkelig man er. Når hun kigger på én, smukkere end nogensinde, dejligere end nogensinde, og man er mere forelsket end nogensinde. Dette er livets ultimative øjeblik. Kærlighed i sin reneste substans. Minutter, jeg ville sætte på repeat igen og igen, hvis jeg bare kunne. Et øjeblik, jeg vil huske resten af livet og i mine sidste minutter.

Italiensk tapas, bobler i glasset, venner og familie vil til den tid være siet fra i min

hukommelse. Det eneste, der står tilbage i min indre notebook er glimtet i hendes øjne, den dag, den 8. september 2012, hvor vi to sagde "si" til at dele livet. ●

GØR DET SELV

- Norske Marianne Iversen driver bryllups-og eventbureauet Taste of Tuscany fra sit hjem i byen Santa Fiora og har over 100 toscanske bryllupper bag sig.
 - Kuvertprisen for bryllupsmiddagen starter ved 600 kr.
 - Et bryllup i Toscana koster mellem 80.000 og 130.000 kr. ekskl. ringe, bryllupstøj og selve rejsen.
 - Vi valgte Villa Terravecchia ud af 24 locations, havde 60 gæster og gav i alt 130.000 kr. for alle udgifter på bryllupsdagen inkl. borgmester og oversætter og vores eget ophold.
 - Vores gæster betalte selv for transport til Italien og ophold på gården.
- Læs mere på Tasteoftuscany.eu. Tjek evt. også Wedditalia.eu, Romeconsulting.it og Wedinitaly.it.